

gelsesvirkning på den nu begåede, eller i forsøg på eller medvirken til en sådan.

Justitsministeriet har overvejet, om der er anledning til at fravige bestemmelsen i straffelovens § 81, stk. 1. Efter Justitsministeriets opfattelse ses der imidlertid ikke at være anledning til at fastsætte mulighed for i forbindelse med biltyveri at kunne idømme en person under 18 år over 1 år og 6 måneders fængsel, som er normalstrafferammen efter den foreslåede § 293 a, for brugstyveri af biler mv. Hertil kommer, at der ved mere omfattende brugstyverier begået af en person under 18 år efter omstændighederne vil være mulighed for at idømme en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

På den anførte baggrund har Justitsministeriet ikke i forbindelse med den foreslåede nye § 293 a fundet anledning til at fravige bestemmelsen i straffelovens § 81, stk. 1.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 293 a i straffeloven forudsættes det, at der i retspraksis sker en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet, således at der i normale førstegangstilfælde, hvor der efter gældende domspraksis i de fleste tilfælde idømmes en bøde for et biltyveri, i stedet som udgangspunkt fastsættes en kortere, ubetinget straf på 14 dages fængsel. Dommen kan, navnlig for personer under 18 år, gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Hvis der er tale om brugstyveri af adskillige biler, bør der normalt fastsættes en højere straf end det angivne udgangspunkt. For personer over 18 år forudsættes det således, at der i disse tilfælde normalt fastsættes en straf på 20 dages ubetinget fængsel.

Ved pådømmelse af spiritus- eller promillekørsel i en brugstjålet bil skal der efter straffelovens § 88 udmåles en fællesstraf for overtrædelse af straffelovens § 293 a og færdselslovens § 117, stk. 4.

Den foreslåede strafferamme i straffelovens § 293 a indebærer, at der under nærmere angivne betingelser er mulighed for efter retsplejelovens § 762, stk. 1, at varetægtsfængsle personer, om hvem der er begrundet mistanke om overtrædelse af § 293 a. Det gælder bl.a., hvor der er bestemte grunde til at antage, at vedkommende på fri fod vil fortsætte med at begå tilsvarende overtrædelser.

I tilknytning til forslaget om at indføje en ny § 293 a i straffeloven om brugstyveri af motorkøretøjer foreslås en ren lovteknisk ændring af straffelovens § 293, stk. 1, 1. pkt., således at det udtrykkeligt fastsættes, at den almindelige brugstyveribestemmelse efter lovens ikrafttræden ikke omfatter brugstyveri af motorkøretøjer.

4. Skærpelse af straffen for grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted

4.1. Gældende ret

Deltagere i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted straffes, såfremt de har handlet efter aftale eller flere i forening, efter straffelovens § 134 a med fængsel indtil 6 måneder.

Bestemmelsen i § 134 a er indsat ved lov nr. 225 af 7. juni 1952. Der henvises herom til Rigsdagstidende 1951-52, tillæg A, sp. 2613-2628, tillæg B, sp. 257-266 og 2505-2516, og forhandlingerne sp. 8, 291-292, 3163-3239, 3334-3353, 782-833, 1287-1310 og 1325-1326.

Ved denne lovændring blev § 3 i den daværende lov nr. 123 af 28. april 1928 om forbud mod visse sammenslutninger mv. indarbejdet i straffeloven. Baggrunden herfor var, at bestemmelsen naturligt hørte hjemme i straffeloven, jf. Rigsdagstidende 1949-50, tillæg A, sp. 7204.

Straffelovens § 134 a suppleres af reglerne i straffelovens § 133 og § 134 om henholdsvis farlige og andre opløb. Straffelovens § 120 indeholder endvidere en særlig regel om opløb som middel til overfald på eller tvang mod offentlige myndigheder. Desuden suppleres § 134 a af normalpolitivedtægts bestemmelser om opløb og forbud mod slagsmål og anden ordensforstyrrende optræden på offentligt sted.

I en dom af 2. februar 1996 (Ugeskrift for Retsvæsen 1996, s. 639) fandt Højesteret, at urolighederne på Nørrebro den 18.-19. maj 1993 utvivlsomt indebar en grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, jf. straffelovens § 134 a. Herefter udtalte Højesteret, at domfældelse for deltagelse i grov forstyrrelse af ro og orden på et offentligt sted er betinget af, at det godtgøres, at den enkelte tiltalte har tilsluttet sig gruppen af uromagere og fredsforstyrrelse, således at vedkommende med sikkerhed kan udskilles fra tilskuere, forbi passerende, beboere og andre, der blot har været til stede og overværet hele eller dele af begivenhedsforløbet. Efter det bevisresultat, som landsretten havde lagt til grund, fandt Højesteret det herefter betænkeligt at anse andre end én tiltalt, som ifølge fotografier havde befundet sig midt i mængden lige bag en flok stenkastende uromagere, for skyldig i deltagelse i grov forstyrrelse af ro og orden som angivet i straffelovens § 134 a. Denne tiltalte blev for overtrædelsen af straffelovens § 134 a af Højesteret idømt en straf på hæfte i 30 dage. Højesteret frifandt 8 andre tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 134 a, hvorom det alene var lagt til grund, at de under urolighederne havde befundet sig på skiftende steder, hvor uromagere havde ka-